

11 Aprilie

Sfânta și Marea Sâmbătă

(Îngoparea Mântuitorului și coborârea la iad)

DENIA PROHODULUI DOMNULUI

(Vineri seara spre sâmbătă dimineața)

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, întotdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire ție, Dumnezeuul nostru, mărire ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Poporul: **Întru numele Domnului binecuvântează Părinte.**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeu nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei

sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, întru mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni;

și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne

vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a

Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftete trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne,

și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțelegătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-

a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeu cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul cu stihurile, pe glasul 2

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele cel sfânt al Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, care nu au socotit-o ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și minunată este întru ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparele glas 2

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu miresme, în mormânt nou îngropându-L, L-a pus.

Mărire...,

Când Te-ai coborât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii Tale; și când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Și acum...,

Mironosițelor femei stând, lângă mormânt, îngerul a grăit: Miresmele morților sunt

cuviincioase, iar Hristos putrejunii S-a arătat străin.

După aceasta, preoții și credincioșii aprind lumânări de ceară curată și se așază în jurul mesei, pe care se află așezat Sfântul Epitaf. Urmează Catisma a șaptesprezecea – stările Prohodului, care se cântă dulce și cu mare cuviință.

STAREA ÎNTÂIA

Preotul cădește Sfântul Epitaf în chipul crucii, altarul și stranele; dacă sunt mai mulți cădește protosul. Apoi se cântă rar tropar, glasul al 5-lea.

**În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești,
Plecăciunea ta cea multă preamărind.**

**Dar cum mori, Viață,
Și cum șezi în mormânt?
Și împărăția morții tu o zdrobești
Și pe morții cei din iad îi înviezi?**

**Te mărim pe tine,
Isuse Doamne,
Și-ngroparea îți cinstim și patimile,**

Că din stricăciune tu ne-ai izbăvit.

Cel ce-ai pus pământul
Cu măsuri, Hristoase,
Astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
Și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.

Isuse al meu,
Împărat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase al meu?
Vrei să dezrobești neamul omenesc.

Stăpânul a toate
Mort se vede acum
Și deșertătorul gropilor celor morți
Se încuie-n groapă nouă ca un om.

În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și cu moartea ta pe moarte o ai pierdut
Și viață lumii tu ai izvorât.

Cu cei răi, Hristoase,
Ca un răufăcător
Socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe toți
Și ne-ai scos din amăgirea celui rău.

Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toți,
Ca un om se vede mort și fără de chip,
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.

Iadul cum va răbda
Intrarea ta, Doamne,
Și cum nu se va zdrobi întunecându-se,
De-a luminii tale fulgere orbind?

Dulcea mea lumină
Și mântuitoare,
Cum în groapă-ntunecoasă tu te-ai ascuns?
O, răbdare de nespus și negrăit!

O, minuni străine!
O, ce lucruri nouă!
Cel ce-mi dă suflare mie se poartă mort,
Îngropat de mâinile lui Iosif.

În mormânt ai apus,
Dar de-al Tatălui sân
Nicum nu te-ai despărțit, Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și nefiresc!

Întreaga făptură

Recunoaște-n tine:
Împărat adevărat, pe pământ și-n cer,
Deși în mormânt te-ncui, Hristoase al meu!

Ascultând, Cuvinte,
De al tău Părinte,
Pân' la iadu-ngrozitor tu te-ai pogorât,
Înviind tot neamul muritorilor.

Vai, Lumina lumii!
Vai, a mea Lumină!
O, Isuse al meu! O, Fiule preadorit!”
Cu amar, striga Fecioara și jelea.

Vino, necurate,
Ucigaș ucenic,
Și pricina răutății arată-mi-o:
Pentru ce-ai ajuns tu pe Hristos să-l vinzi?

Iubitor de oameni
Te prefaci, nebune,
Orb, nemernic, ne-mpăcat, vânzătorule,
Tu, ce Mirul ai voit să-l vinzi pe bani.

Cu ce preț ai vândut

Sfântul Mir cel ceresc?
Sau ce lucru de el vrednic în schimb ai luat?
Nebunie-aflași, preablestemat satan!

De iubești pe săraci,
Și mâhnit ești de mir
Ce se varsă, curățind suflet păcătos,
Cum pe-arginți pe-a tuturor Lumină vinzi?

O, Cuvinte, Doamne,
A mea bucurie,
Îngroparea-ți de trei zile cum voi răbda?
Mi se rupe inima ca unei maici.

Cine-mi va da lacrimi
Și izvor nesecat,
Ca să plâng pe Isus, dulcele meu Fiu?
A strigat Fecioara, Maica Domnului.

O, munți și vâlcele
Și mulțimi de oameni,
Tânguiți-vă și plângeți cu mine toți
Și jeliți cu Maica Domnului ceresc!

Când am să te mai vad,

Veșnică Lumină,
Bucuria și dulceața sufletului?”,
A strigat Fecioara, tânguindu-se.

Deși ca o piatră,
Tare și tăioasă,
Ai primit a te tăia; dar ne-ai izvorât
Râu de viață vie, veșnice Izvor.

Ca dintr-o fântână,
Din îndoitul râu,
Ce din coasta ta a curs, noi ne adăpăm
Și viața veșnică o moștenim.

Voind tu, Cuvinte,
În mormânt te-ai văzut;
Dar ești viu și te ridici din morți, cum ai spus,
Cu-nvierea ta, Mântuitorule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Te cântăm, Cuvinte,
Doamne al tuturor,
Împreună și cu Tatăl și Spiritul Sfânt
Și-ngroparea ta cea sfântă preamărim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fericimu-te toți,
Maica lui Dumnezeu,
Și-ngroparea de trei zile noi o cinstim
A Fiului tău și-al nostru Dumnezeu.

Se repetă Troparul întâi:

În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngeresti
Plecăciunea ta cea multă preamărind.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-

Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

STAREA A DOUA

Cădește al doilea preot, când sunt mai mulți preoți, la fel ca la starea întâia; sau însuși preotul dacă este un singur preot. Apoi, începe rar și cu glas lin pe glasul al 5-lea:

Cuvine-se, dar,
Să cădem la tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile ți-ai întins,
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Cuvine-se, dar,
Să-ți dăm slava-a toate Ziditorul,
Căci din patimi tu ne-ai scos, prin patima ta,
Și din stricăciune toți ne-am izbăvit.

Soarele-a apus
Iar pământul s-a clătinat, Cuvinte,
Apunând tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
Și cu trupul în mormânt punându-te.

Somn învietor
În mormânt dormind, Hristoase Doamne,
Din cel greu somn al păcatului ai sculat
Întreg neamul omenesc cel păcătos.

Una-ntre femei
Te-am născut Fiu, fără de durere;
Dar acum sufăr dureri, prin patima ta,
Cea curată, mult jelindu-se, zicea.

Sus văzându-te,
De Părinte nedespărțit, Doamne,
Iară jos cu trupul mort, sub pământ fiind,
Serafimii s-au înfricoșat acum.

Răstignindu-te,

S-a rupt tâmpla templului prin mijloc
Și și-ascund luminătorii lumina lor,
Sub pământ tu, Soare, ascunzându-te.

Cel ce cu un semn
A făcut la început pământul,
Azi apune sub pământ, ca un muritor;
Îngrozește-te de-aceasta, cerule!

Sub pământ apui
Cel ce-ai făcut pe om cu mâna,
Ca pe oameni să-i înalți din căderea lor,
Cu puterea ta atotputernică.

Veniți să cântăm
Lui Hristos cel mort, ce-i plâns cu jale,
Ca femeile, ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: „Bucurați-vă!”

Cu adevărat,
Nesecat Mir ești, Cuvinte Doamne;
Pentru-aceea și femeile mir ți-aduc,
Celui viu, ca unui mort și îngropat.

Cu-ngroparea ta

Ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
Și cu moartea ta pe moarte ai omorât,
Și din stricăciune lumea mântuiești.

Maica Precista

Omorârea ta văzând, Hristoase,
Cu adânc-amărăciune, ție-ți graia:
„Să nu zăbovești, Viață, între morți!”

Iadul cel cumplit

Tremura, când te-a văzut pe tine,
Veșnic Soare al măririi, Hristoase al meu,
Și în grab' a dat din el pe cei legați.

Ce privești

Mare și grozav-acum se vede;
Căci al vieții Dătător moarte-a suferit,
Voind el să dea viață tuturor!

Coasta ți-au împuns,

Mâinile ți-au pironit, Stăpâne;
Și cu rana ta din coastă ai vindecat
Ne-nfrânarea mâinilor strămoșilor.

Oarecând jelea

Toată casa pe fiul Rahilei;
Iar acum pe al Fecioarei Fiu îl jelesc
Maica lui și ceata ucenicilor.

Palme și loviri
I s-au dat lui Hristos peste față,
Celui ce cu mâna sa pe om plăsmui,
Și-a zdrobit cu totul ale fiarei fălci.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului
Spirit.

Toți cei credincioși,
Cu-ngroparea ta scăpați de moarte,
Îți cinstim, Hristoase-al nostru, cu laude,
Răstignirea și-ngroparea ta acum.

Și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Ceea ce-ai născut,
Preacurată Fecioară, Viața,
Potolește dezbinarea-n Biserică
Și dă pace, ca o bună, tuturor.

Se repetă Troparul întâi:

Cuvine-se, dar,
Să cădem la tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile ți-ai întins
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că sfânt ești Dumnezeul nostru, cel ce te odihnești pe scaunul măririi cel de heruvimi, și ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

STAREA A TREIA

Cădește al treilea preot; sau însuși preotul, dacă e numai unul. După aceea, începe cu glas dulce și sfântă cuviință a cânta, pe glasul al 3-lea:

Neamurile toate
Laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.

Arimateanul
Jalnic te coboară
Și în mormânt te-ngroapă.

De mir purtătoare,
Mir ție, Hristoase,
Ți-aduc cu sânguință.

Vino-întreagă fire,
Psalmi de îngropare
Lui Hristos să-i aducem,

Pe Cel viu cu miruri,
Ca pe-un mort să-l ungem,
Cu mironosițele.

Fericite Iosif!
Trupul ce dă viață,
Al lui Hristos, îngroapă.

Cei hrăniți cu mană
Lovesc cu piciorul
În Binefăcătorul.

Ca rob făr' de minte,
A trădat Iuda
Pe-Adâncu-nțelepciunii.

Rob ajunge-acuma

Vicleanul de Iuda,
Cel ce-a vândut pe Domnul.

Iosif și Nicodim
Pe Domnul îngroapă,
Cu toată cuviința.

Mărire ție, Doamne,
Cel ce dai viață
Și-n iad, puternic, cobori.

Maica Preacurata
Se jelea, Cuvinte,
Pe tine mort văzându-te.

Aici se schimbă melodia

Primăvară dulce
Fiul meu preadulce.
Frumusețea unde ți-a apus?

Plângere pornit-a
Maica Preacurata,
Când ai murit, Cuvinte.

Vin cu mir, să-l ungă,
De mir purtătoare,
Pe Hristos, Mirul ceresc.

Cu moartea pe moarte
O omori tu, Doamne,
Cu sfânta ta putere.

Piere-amăgitorul,
Scapă amăgitul
Cu-nțelepciunea-ți, Doamne.

Cade vânzătorul
În fundul gheenei,
În groapa stricăciunii.

Curse de ciulini sunt
Căile lui Iuda,
Celui nebun și viclean.

Fiule din Tatăl,
Împărat a toate,
Cum ai primit patima?

Maica, mielușeava,

Mielul ei pe cruce
Văzându-l, s-a tânguit.

Trupul ce dă viață
Iosif împreună
Cu Nicodim îngroapă.

Mult înlăcrimată
A strigat Fecioara,
Rărunchii pătrunzându-și:

O, a mea lumină,
Fiul meu preadulce,
Cum te-ai ascuns în groapă?

Nu mai plânge Maică;
Pe Adam și Eva
Ca să-i slobod, eu sufăr.

Fiul meu, mărescu-ți
Înalta-ndurare
Prin care rabzi acestea.

Te-ai suit pe cruce,
Cel ce altădată
Umbriși poporul sub nor.

De mir purtătoare,
Venind la a ta groapă,
Ți-aduceau, Doamne, miruri.

Scoală-te, 'ndurate,
Și pe noi ne scoate
Din a gheenei groapă!

Doamne, înviază,
Zicea, vărsând lacrimi,
Maica ta ce te-a născut.

Înviază-n grabă,
Alungând durerea
Curatei tale Maice!

Prinse-au fost de frică
Cereștile cete,
Când te-au văzut mort, Doamne.

Iartă de greșeli

Pe cei ce, cu frică,
Cinstesc ale tale patimi.

O, înfricoșată,
Străină vedere;
Pământul cum te-ascunde!

Altădat' un Iosif
Ți-a slujit în fugă
Și-acum te-ngroapă altul.

Plânge, te jelește,
Preacurata-ți Maică,
Fiind tu mort, Cuvinte.

Până-n zori, cu miruri
Ți-au stropit mormântul
Cele înțeleptite.

Pace în Biserici,
Lumii mântuire,
Prin învierea-ți dă-ne!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului
Spirit.

O, Treime Sfântă,
Tată, Fiu și Spirit Sfânt,
Lumea o mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Robilor tăi, Maică,
Dă-le ca să vadă
Învierea Fiului tău!

Se repetă Troparul întâi:

Neamurile toate
Laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.

Și îndată se cântă, pe glasul al 5-lea

Binecuvântările Învierii

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă
îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsese a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că tu ești împăratul păcii, Hristoase Dumnezeul nostru, și ție mărire îți înălțăm, împreună și Părintelui tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Sedelele zilei, glas 1

Cu giulgiu curat și cu miresme dumnezeiești, a uns preacurat trupul Tău Iosif, cerându-L la Pilat, și L-a pus în mormânt nou. Pentru aceasta, dis-de dimineață venind mironosițele femei, au grăit: Arată nouă precum ai zis mai înainte, Hristoase, Învierea Ta.

Mărire..., Și acum...,

Altă Sedeală, același glas

Spăimântatu-s-au cetele îngerilor, văzând pe Cel ce șade în sânurile Tatălui cel nemuritor, cum a fost pus în mormânt ca un mort; pe Care-L înconjoară cetele îngerești și-L măresc împreună cu morții cei din iad, ca pe un Făcător și Domn.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist, Matei, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia de la Matei (27, 62-66)

În ziua aceea, care este după vineri, s-au adunat căpeteniile preoților și fariseii la Pilat și i-au zis: Stăpâne, ne-am adus aminte că amăgitorul acela a zis, fiind încă în viață: după trei zile mă voi scula. Deci poruncește să fie bine păzit mormântul până a treia zi, ca nu cumva ucenicii săi, venind noaptea, să-l fure și să spună poporului că s-a sculat din morți; atunci va fi rătăcirea cea de pe urmă, mai rea decât cea dintâi. Pilat însă le-a spus: aveți păzitori; mergeți de întăriți cum știți. Iar ei, ducându-se, au întărit mormântul punând pază și au pecetluit piatra.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Apoi:

Psalmul 50

Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge

fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău vițeii.

Apoi:

CANONUL

Cântarea 1-a, glas 6

Irmos

Pe Cel ce a acoperit cu valul mării oarecând pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu mărire S-a preamărit.

Doamne Dumnezeul meu, cântare de petrecere și laudă de îngropare voi cânta Ție, Celui ce mi-ai deschis intrările vieții cu îngroparea Ta, și moartea și iadul cu moartea ai omorât.

Mărire...

Sus pe scaun și jos în mormânt, cunoscându-Te cele mai presus de lume și cele de sub pământ, Mântuitorul meu, s-au cutremurat de moartea Ta; că mai presus de gând Te-ai văzut mort, începătorule al vieții.

Și acum...

Ca să umpli toate de mărirea Ta, Te-ai coborât în cele dedesubtul pământului; că nu s-a ascuns de Tine ființa mea cea din Adam, și, îngropându-Te, m-ai înnoit pe mine cel stricat, Iubitorule de oameni.

Catavasia

Pe Cel ce a acoperit cu valul mării oarecând pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu mărirea S-a preamărit.

Cântarea a 3-a

Irmos

Pe Tine, Cel ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ținere, văzându-Te făptura spânzurat în locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, strigând: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Închipuirile îngropării Tale le-ai arătat, înmulțind vedeniile; iar acum cele ascunse ale Tale, văzute le-ai făcut cu dumnezeiască bărbăție și celor din iad, Stăpâne, care strigă: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Mărire...

Întinsu-Ți-ai palmele și ai împreunat cele depărtate de demult; iar cu înfășurarea giulgiului, Mântuitorului, și cu mormânt ai dezlegat pe cei legați, care strigau: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Și acum...

În mormânt și sub peceti Te-ai cuprins, Nemuritorule, de bunăvoie; că puterea Ta Ți-ai arătat prin fapte, cu dumnezeiasca lucrare, celor ce cântă: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne, Iubitorule de oameni.

Catavasi

Pe Tine, Cel ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ținere, „văzându-Te făptura spânzurat în locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, strigând: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne”.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Sedealana, glas 1,

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor învierea. Pe Tine Te mărim, pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul, Dumnezeul nostru.

Cântarea a 4-a

Irmos

Smerenia Ta cea dumnezeiască pe Cruce, mai înainte văzând-o Avacum, spăimântându-se, a grăit: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, unindu-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Astăzi ai sfințit ziua a șaptea, pe care o ai binecuvântat întâi cu încetarea lucrărilor; că toate le prefaci și le înnoiești, odihnindu-Te, Mântuitorul meu, și iarăși zidindu-ne.

Mărire...

Îvingând Tu cu puterea Dumnezeirii, sufletul Tău de la trup s-a despărțit; că a rupt amândouă legăturile: a morții și a iadului, cu puterea Ta, Cuvinte.

Și acum...

Iadul întâmpinându-Te, Cuvinte, s-a amărât văzându-Te om îndumnezeit rănit de bătaii și Atotputernic; și de înfricoșătorul Tău chip a rămas fără de glas.

Catavasi

Smerenia Ta cea dumnezeiască pe Cruce, mai înainte văzând-o Avacum, spăimântându-se, a grăit: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, unindu-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Cântarea a 5-a

Irmos

Lumina cea neînserată a dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase, care s-a făcut spre noi, pentru milostivirea Ta, Isaia văzând-o, de noapte mâncând, a grăit: Învia-vor morții și cei din morminte se vor scula, și toți cei de pe pământ se vor bucura.

Innoiești pe pământeni, Ziditorule, făcându-Te pământean; și giulgiu și mormântul arată taina ce este întru Tine, Cuvinte; că sfetnicul cel cuvios, înseamnă sfatul celui ce Te-a născut, Care m-a înnoit în Tine cu mare cuviință.

Mărire...

Prin moarte ai prefăcut omorârea, prin îngropare stricăciunea; că nestricăcios ai făcut trupul pe care l-ai luat, cu dumnezeiasca cuviință făcându-l nemuritor; că trupul Tău, Stăpâne, n-a

văzut stricăciune; nici sufletul Tău n-a rămas în iad, care este lucru necuvenit.

Și acum...

Ieșind, Ziditorul meu, din ceea ce nu știe de bărbat, și fiind împuns cu sulița în coastă, dintru aceea ai făcut înnoire Evei, făcându-Te Adam, adormind mai presus de fire, cu somn făcător de viață, și ridicând viața din somn și din stricăciune, ca un Atotputernic.

Catavasi

Lumina cea neînserată a dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase, care s-a făcut spre noi, pentru milostivirea Ta, Isaia văzând-o, de noapte mâncând, a grăit: Învia-vor morții și cei din morminte se vor scula, și toți cei de pe pământ se vor bucura.

Cântarea a 6-a

Irmos

Prins a fost, dar nu a fost ținut în pânțelele chitului Iona; că al Tău chip purtând, al Celui ce ai pățimit și îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară din fiară a ieșit și a grăit străjerilor: Cei ce păziți

cele deșarte și mincinoase, mila voastră ați părăsit-o.

Omorât ai fost, dar nu Te-ai despărțit, Cuvinte, de trupul pe care l-ai luat; că de s-a și stricat Templul Tău în vremea patimii, și așa unul era ipostasul Dumnezeirii și al trupului Tău; că în amândouă unul ești, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu și om.

Mărire...

Greșeala lui Adam a fost ucigătoare de om, iar nu ucigătoare de Dumnezeu. Că deși a pățimit firea trupului Tău celui de țărână, Dumnezeirea a rămas fără patimă; că stricăciunea cea din Tine o ai prefăcut întru nestricăciune, și din înviere ai arătat izvorul vieții celei nestricăcioase.

Și acum...

Împărățit-a iadul peste neamul omenesc, dar n-a rămas în veci; că Tu, Puternice, fiind pus în groapă, cu palma cea începătoare de viață ai rupt încuietorile morții; și ai predicat celor ce dormeau acolo din veac, izbăvirea cea nemincinoasă, făcându-Te Mântuitorule, cel dintâi sculat din morți.

Catavasie

Prins a fost, dar nu a fost ținut în pântecul chitului Iona; că al Tău chip purtând, al Celui ce ai pățimit și îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară din fiară a ieșit și a grăit străjerilor: Cei ce păziți cele deșarte și mincinoase, mila voastră ați părăsit-o.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul, glas 6

Cel ce a încuiat adâncul S-a văzut mort, și cu smirnă și cu giulgiu înfășurându-Se, în mormânt a fost pus ca un mort, Cel fără de moarte; și femeile au venit să-L ungă cu mir plângând cu amar și grăind: Aceasta este Sâmbăta cea prea binecuvântată, întru care Hristos adormind, va învia a treia zi.

Icos

Cel ce cuprinde toate s-a înălțat pe Cruce, și se tânguește toată zidirea, văzându-L spânzurând gol pe lemn; soarele și-a ascuns razele, și stelele și-au tănuit lumina, și pământul cu multă frică s-a clătinat, marea a fugit și pietrele s-au despicat, și morminte multe s-au deschis, și trupuri de sfinți bărbați s-au sculat; iadul jos a suspinat, și iudeii s-au sfătuit să hulească Învierea lui Hristos. Iar femeile au grăit: Aceasta este Sâmbăta cea prea binecuvântată, întru care Hristos adormind, va învia a treia zi.

SINAXAR
ÎN SFÂNTA ȘI MAREA SÂMBĂTĂ

În Sfânta și Marea Sâmbătă, prăznuim îngroparea dumnezeiască și trupescă a Mântuitorului nostru Isus Hristos și coborârea în iad, prin care neamul nostru fiind chemat din stricăciune, a fost mutat spre viața veșnică.

Stihiri:

Ostași, degeaba mai păziți mormântul, Căci pe Cel ce-i viața nu-L ține pământul!

Cu coborârea Ta nespusă, Hristoase Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a.

Irmos

Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor pe evlavioșii tineri din văpaie, în mormânt este pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Răscumpărătorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Rănit-u-s-a iadul, primind în inima sa pe Cel ce s-a rănit în coastă cu sulița, și a suspinat topindu-se de focul cel dumnezeiesc, spre

mântuirea noastră a celor ce cântăm:
Răscumpărătorule Dumnezeu, bine ești
cuvântat.

Bogat este mormântul, că primind în sine pe
Făcătorul ca pe un adormit, s-a arătat
dumnezeiască visterie de viață, spre mântuirea
noastră a celor ce cântăm: Răscumpărătorule
Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Mărire...

După obiceiul pentru cei morți, a primit
punerea în mormânt Viața tuturor, și a arătat
mormântul izvor al învierii, spre mântuirea
noastră a celor ce cântăm: Răscumpărătorule
Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum...

Una era Dumnezeirea lui Hristos în iad și în
mormânt și în Eden nedespărțită, împreună cu
Tatăl și cu Spiritul, spre mântuirea noastră a celor
ce cântăm: Răscumpărătorule Dumnezeu, bine
ești cuvântat.

Catavasie

Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor
pe evlavioșii tineri din văpaie, în mormânt este

pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Răscumpărătorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos

Însăpăimântă-te înfricoșându-te cerule, și să se clatine temeliele pământului. Că iată este socotit între cei morți, Cel ce locuiește întru înălțime, și în mormânt mic, ca un străin, este primit. Pe Care tinerii binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Stricatu-s-a Templul cel preacurat, dar împreună a ridicat cortul cel căzut, că al doilea Adam, Cel ce locuiește întru înălțime, S-a coborât la Adam cel dintâi, până la cămările iadului. Pe Care tinerii binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Încetat-a îndrăzneala discipolilor, iar Iosif cel din Arimateea s-a arătat inimos, că văzând mort și gol pe Dumnezeu cel peste toate, L-a cerut și L-a îngropat strigând: Tinerii binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum...

O, minune nouă! O, bunătate! O, nespusă răbdare! Că de bunăvoie se pecetluiește sub pământ, Cel ce locuiește întru înălțime, și este hulit Dumnezeu ca un înșelător. Pe Care tinerii binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.

Catavasie

Înspăimântă-te înfricoșându-te cerule, și să se clatine temeliiile pământului. Că iată este socotit între cei morți, Cel ce locuiește întru înălțime, și în mormânt mic, ca un străin, este primit. Pe Care tinerii binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Cântarea a 9-a

Irmos

Nu te tângui pentru Mine Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care Mai

conceput în pânțele fără de sămânță; că Mă voi scula și Mă preamări și voi înălța întru mărire ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc.

Întru străină nașterea Ta scăpând de dureri, mai presus de fire m-am fericit, Fiul meu cel fără de început; iar acum, Dumnezeul meu, văzându-Te mort fără suflare, mă sfâșii cumplit cu sabia întristării. Dar Te scoală, ca să fiu mărită.

Mărire...

Mă acoperă pământul voind Eu, dar se înfricoșează portarii iadului văzându-Mă, Maică, îmbrăcat cu haina sângerată a izbăvirii; că ucigând, ca un Dumnezeu, pe dușmani cu Crucea, iarăși voi învia și te voi mări.

Și acum...

Să se bucure făptura, să se veselească toți pământeni, că dușmanul, iadul, a fost prădat; femeile cu miruri să iasă în întâmpinare, că izbăvesc pe Adam și pe Eva cu tot neamul, și a treia zi voi învia.

Catavasie

Nu te tângui pentru Mine Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care Mai conceput în pântece fără de sămânță; că Mă voi scula și Mă preamări și voi înălța întru mărire ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

La Laude

Toată suflarea sa laude pe Domnul. Lăudați pe Domnul din ceruri. Lăudați-l pe El întru cele de sus. Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudați-l, toți îngerii lui, lăudați-l, toate puterile lui.

Lăudați-l întru puterile lui, lăudați-l după mulțimea măririi lui.

Se cântă patru stihiri, glas 2

Astăzi cuprinde mormântul pe Cel ce cuprinde făptura cu palma; acoperă piatra pe Cel ce acoperă cerurile cu bunătatea; doarme viața, și iadul se cutremură, și Adam din legături se dezleagă. Mărire rânduiei Tale, prin care săvârșind toate, ne-ai dăruit nouă odihnă veșnică, prin Sfânta Învierea Ta cea din morți.

Lăudați-l în glas de trâmbiță, lăudați-l în psaltire și alăută.

Ce este această priveriște ce se vede? Ce este această încetare? Împăratul veacurilor săvârșind rânduiala cea prin patimă, petrece sâmbăta în mormânt, dându-ne nouă odihnă. Acestuia să zicem: Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu împărățești în veci, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Lăudați-l în timpane și în hore, lăudați-l în strune și organe.

Veniți să vedem viața noastră zăcând în mormânt, ca să învieze pe cei ce zac în morminte. Veniți astăzi ca, văzând adormit pe Cel din Iuda, să-I grăim ca profetul, zicând: Culcându-Te ai adormit ca un leu, cine Te va deștepta pe Tine, Împărate? Dar Te scoală cu puterea Ta Însuși, Cel ce Te-ai dat pentru noi de bunăvoie, Doamne, mărire Ție.

Lăudați-l în chimvale bine răsunătoare, lăudați-l în chimvale de strigare: toată suflarea să laude pe Domnul.

Glas 6

Cerut-a Iosif trupul lui Isus, și L-a pus pe el în mormânt nou al său; că era să iasă El din groapă ca dintr-o cămară; Cel ce ai sfărmat puterea morții și ai deschis oamenilor ușile raiului, mărire Ție.

Mărire..., glas 6

Ziua de azi, mai înainte a închipuit-o cu taină marele Moise zicând: Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea, că aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată; aceasta este ziua odihnei, în care S-a odihnit de toate lucrările Sale, Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu, prin rânduiala morții după trup odihnindu-Se. Și la ceea ce era iarăși întorcându-Se prin înviere, ne-a dăruit nouă viața veșnică ca un bun și iubitor de oameni.

Și acum..., glas 2

Prebinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeule, Cel ce bine ai voit așa, mărire Ție!

În vremea Doxologiei, preotul intră în sfântul altar și se îmbracă în toate odăjdiile; iar când sunt mai mulți preoți și diaconi, se îmbracă în toate odăjdiile numai preotul întâistătător, adică protosul sau preotul, și diaconii; ceilalți având numai epitrahile și sfinte. Ieșind și așezându-se în jurul Sfântului Epitaf, așteaptă sfârșitul Doxologiei. La primul **Sfinte Dumnezeule...**, preotul sau întâistătătorul cădește Sfântul Epitaf (*de trei ori*), în chipul crucii; iar la al treilea **Sfinte Dumnezeule...**, ridicând preoții sau epitropii bisericii Sfântul Epitaf, încep ocolirea bisericii, cu felinare, prapori și lumini. După ocolirea Bisericii, preotul și purtătorii Sfântului Epitaf se opresc la Intrare și întreg poporul trece pe sub Epitaf, iar Protosul îi stropește cu apă sfințită în timp ce sărută Sfânta Evanghelie. Și, ajungând apoi în fața ușilor sfinte, preotul sau cel mai mare întru preoți zice: **Să luăm aminte! Pace tuturor! Înțelepciune!**, și intră în altar prin ușile sfinte, înconjurând Masa Altarului de trei ori, apoi așază Sfântul Epitaf pe sfânta masă și cântă troparul: **Iosif cel cu bun chip...**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținatorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule...

**Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Apoi:

Troparul profeției, glas 2

Cel ce ți marginile lumii ai primit a Te cuprinde în mormânt mic, Hristoase, ca să mântuiești firea omenească de căderea cea din iad; și făcându-ne nemuritori, să ne înviezi pe noi, ca un Dumnezeu fără de moarte.

Apoi:

Prochimenul, glas 4

Scoală-Te, Doamne, ajută nouă și ne mântuiește pe noi pentru numele Tău (**Ps. 43, 28**).

*Stih: **D**umnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus nouă (**Ps. 43, 1**).*

Scoală-Te, Doamne, ajută nouă și ne mântuiește pe noi pentru numele Tău (Ps. 43, 28).

Preotul: Înțelepciune!

Din Profetia lui Iezechiel (37,1-14), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Fost-a mâna Domnului peste mine și m-a dus Domnul cu spiritul și m-a așezat în mijlocul unui câmp plin de oase omenești, și m-a purtat împrejurul lor; dar iată oasele acestea erau foarte multe pe fața pământului și foarte uscate. Și mi-a zis Domnul: Fiul omului, vor învia oare oasele acestea?. Iar eu am zis: Dumnezeule, numai Tu știi aceasta. Domnul însă mi-a zis: Profetește asupra oaselor acestora și le zi: Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului! Așa grăiește Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iată eu voi face să intre în voi spirit și veți învia. Voi pune pe voi vine, și carne va crește pe voi; vă voi acoperi cu piele, voi face să intre în voi spirit și veți învia și veți cunoaște că Eu sunt Domnul. Profetit-am deci cum mi se poruncise. Și când am profetit, iată s-a făcut un sunet și o mișcare și oasele au început să se apropie, fiecare os la încheietura sa. Și am privit și eu și iată erau pe ele vine, și crescuse carne și piele le acoperea pe deasupra, iar spirit nu era în ele. Atunci mi-a zis Domnul: Fiul omului, profetește spiritului, profetește și zi spiritului: Așa

grăiește Domnul Dumnezeu: Spirite, vino din cele patru vânturi și suflă peste morții aceștia și vor învia! Deci am profetizat eu, cum mi se poruncise, și a intrat în ei spiritul și au înviat, și mulțime multă foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor. Și mi-a zis iarăși Domnul: Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată ei zic: S-au uscat oasele noastre și nădejdea noastră a pierit: suntem smulși din rădăcină”. De aceea profetește și le spune: Așa grăiește Domnul Dumnezeu: Iată, Eu voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre și vă voi duce în țara lui Israel. Astfel veți cunoaște că eu sunt Domnul, când voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate pe voi, poporul Meu din mormintele voastre. Și voi pune în voi Spiritul Meu și veți învia și vă voi așeza în țara voastră și veți cunoaște că Eu Domnul, am zis aceasta și am făcut, zice Domnul.

Apoi:

Prochimen, glas 4

Scoală-te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până la sfârșit (Ps. 9, 32).

Stih: Lăuda-Te-voi Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale (Ps. 9, 1).

Scoală-te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până la sfârșit (**Ps. 9, 32**).

Preotul: **Î**nțelepciune!

Din Epistola Întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel (1Cor 5,6-8; Gal 3,13-14), citire:

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Fraților, semeția voastră nu e bună. Oare nu știți că puțin aluat dospește toată frământătura? Curățiți aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără aluat; căci Paștile noastre Hristos S-a jertfit pentru noi. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al vicleșugului, ci cu azimele curăției și ale adevărului. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem; pentru că este scris: Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn, ca, prin Hristos Isus, să vină la neamuri binecuvântarea lui Avraam, ca să primim, prin credință, făgăduința Spiritului.

Preotul: **P**ace ție, cititorule!

Lectorul: **Ș**i Spiritului tău.

Aleluia, glas 5

Alilua. Alilua. Alilua.

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească dușmanii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul (**Ps. 67, 1**).

Stih: Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de la fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se bucure (Ps. 67, 2).

Apoi:

Preotul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist, Matei, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia de la Matei (27, 62-66)

În ziua aceea, care este după Vineri, s-au adunat căpeteniile preoților și fariseii la Pilat și i-au zis: stăpâne, ne-am amintit că amăgitorul acela a zis, fiind încă în viață: după trei zile mă voi scula. Deci poruncește să fie bine păzit mormântul

până a treia zi, ca nu cumva ucenicii săi, venind noaptea, să-l fure și să spună poporului că s-a sculat din morți; atunci va fi rătăcirea cea de pe urmă, mai rea decât cea dintâi. Pilat însă le-a spus: aveți păzitori; mergeți de întăriți cum știți. Iar ei, ducându-se, au întărit mormântul punând pază și au pecetluit piatra.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Apoi:

Preotul: **S**ă zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi.

Preotul: **D**oamne atotținătorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne ție auzi-ne, și ne te îndură spre noi.

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila ta, rugămu-ne ție auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru Preasfințit Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei în Hristos.

Încă ne rugăm pentru conducătorii țării noastre, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitorii sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfântă și preacinstită Biserica aceasta, și pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă; și pentru poporul, ce e de față și așteaptă de la tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Preotul: **C**ă milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **S**ă plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu darul Tău.

Ziuă toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea mică)

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Poporul: Mărire... Și acum... Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire pătimirile cele înfricoșătoare și crucea făcătoare de viață și îngroparea ce de bună voie cu trupul a binevoit a le suferi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.